

inden den 1. December, paa hvilket Tidspunkt den Lov, som der henvises til i den nu bestaaende Lov, træder ud af Kraft.

Formanden: Eksemplarer af det saaledes fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af Forslag til Lov vedrørende Behandlingen af Dødsboer efter russiske Statsborgere, der dø i Danmark, og danske Statsborgere, der dø i Rusland.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 76).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 2165) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en livsvarig aarlig Hædersgave til Deltagerne i Kampen for Fædrelandet i Aaret 1864.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 101).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Det Lovforslag, som foreligger for det høje Ting, kommer fra Folketinget, hvor det har vundet almindelig Tilslutning fra alle Grupper, er blevet vedtaget enstemmigt og uden Udvalgs Nedsættelse. Grunden hertil er den, at Lovforslaget er en Følge dels af den tidligere Lov om en Hædersgave til Deltagerne i den første slesvigske Krig og dels af, at der, efter at denne Lov var vedtaget, er givet Deltagerne i Krigen 1864 et bestemt

Tilsagn om, at naar 50 Aar var gaaet efter Krigen, skulde en lignende Hædersgave blive ogsaa dem til Del. Denne Hædersgave er bestemt til 100 Kr. aarlig livsvarigt, og Lovforslaget er i enhver Henseende i Overensstemmelse med den tidligere vedtagne Lov. Forfaldsdagen for denne Hædersgave er sat til 15. Februar 1914, fordi Krigen begyndte i de første Dage af Februar; man har da ikke ment, at en tidligere Dag var passende, men man har heller ikke kunnet haabe, at de Forberedelser, der maa træffes for at sætte dette Lovforslag i Værk, kan være endte tidligere. Der kræves en meget stor Ekspedition, fordi det her gælder om 20,000 Mennesker, som skal have Del i denne Hædersgave. Denne Gang er det i Lovforslaget i Modsætning til i den tidligere Lov bestemt, at Hædersgaven betales forud. Enhver af Krigsdeltagerne, som lever den 15. Februar 1914, vil have lovlig Ret og hans Bo efter ham til at faa denne Hædersgave, men man maa forstaa dette saaledes, at der ikke kan være Tale om at ekspedere 20,000 Sager paa een Dag, forstaa det saaledes, at der vil gaa Uger, ja Maaneder, inden alle 20,000 har kunnet modtage deres Gave. I Folketinget har man ønsket, at denne Dato kunde blive rykket noget frem. For det første Aar har Finansministeriet ikke ment dette muligt af Hensyn til den meget omfattende Ekspedition, der forestod, men derimod var det gørligt for det næste Aar. Derfor er det bestemt, at for Fremtiden vil den 15. Januar være Forfaldsdag. Jeg har ikke ment at kunne forsvare at sætte Datoen tidligere. Man har i Folketinget anført, at der kunde være Grund til at tage Hensyn til, at det er gamle Mennesker, som skal fejre Jul eller Nytaarsdag, men jeg har ikke troet, det var forsvarligt at sætte Dagen tidligere, ogsaa af den Grund, at derved vilde det første Aar blive paa mindre end 11 Maaneder for disse Mænd. Det er gamle Mænd, der her er Tale om, og der er vel ikke Tvivl om, at Hædersgaven vil komme de fleste af dem vel tilpas. — Der er i dette Lovforslag ligesom i den tidligere Lov ikke gjort nogen Indskrænkning med Hensyn til Trang, Nationalitet eller lignende for Krigsdeltagerne. Jeg tør maaske haabe, at Lovforslaget vil vinde Tilslutning i dette høje Ting ligesom i Folketinget, og jeg vil anmode om, at det maa blive en hurtig Behandling til Del, fordi, som sagt, store Forberedelser er nødvendige, og Tiden indtil den 15. Februar alligevel er ret knap tilmaalt. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.